VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2024. gada 2. oktobrī*

Civildienests – Līgumdarbinieks – Atteikums atlīdzināt ikgadējos ceļa izdevumus par apgādājamiem bērniem – Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 1. punkts – Atcelšanas prasība – Nelabvēlīgs akts – Lēmums, ar ko tiek pieņemta administrācijas nostāja – Pieņemamība – Labas pārvaldības princips – Rūpības pienākums

Lietā T-448/22

PW, ko pārstāv *S. Rodrigues* un *A. Champetier*, advokāti,

prasītājs,

pret

Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD), ko pārstāv *A. Ireland*, *S. Falek* un *R. Coesme*, pārstāvji,

atbildētājs,

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs R. da Silva Pasošs [*R. da Silva Passos*], tiesneši S. Žervazonī [*S. Gervasoni*] un T. Pinne [*T. Pynnä*] (referente),

sekretārs: V. Di Buči [*V. Di Bucci*],

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu, it īpaši:

– lietas dalībniekiem uzdotos Vispārējās tiesas rakstveida jautājumus un to atbildes uz šiem jautājumiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2024. gada 20. martā,

– Vispārējās tiesas rakstveida jautājumu EĀDD un tā atbildi, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2024. gada 30. aprīlī, kā arī prasītāja apsvērumus par šo atbildi, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2024. gada 28. maijā,

ņemot vērā, ka trīs nedēļu laikā pēc paziņojuma par tiesvedības rakstveida daļas pabeigšanu izsniegšanas neviena puse nav iesniegusi pieteikumu par tiesas sēdes noturēšanu un saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 106. panta 3. punktu tika nolemts prasību izlemt bez tiesvedības mutvārdu daļas,

* Tiesvedības valoda – angļu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar prasību, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu, prasītājs PW lūdz atcelt 2021. gada 30. jūlija netiešo lēmumu, ar kuru ir noraidīts viņa pieteikums par ikgadējo ceļa izdevumu samaksu par visu 2020. gadu attiecībā uz apgādājamajiem bērniem.

Tiesvedības priekšvēsture

2 2020. gada 16. februārī prasītājs uzsāka darbu Eiropas Savienības delegācijā Vašingtonā (ASV) kā Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) līgumdarbinieks saskaņā ar Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības (turpmāk tekstā – "PDNK") 3.a pantu. Prasītāja laulātā strādāja Eiropas Parlamentā Briselē (Beļģija).

3 Ar 2020. gada 9. marta paziņojumu Eiropas Komisijas Atalgojuma un individuālo tiesību birojs (*PMO*) informēja prasītāju par viņa tiesībām un finansiālajiem pabalstiem saskaņā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu ("Civildienesta noteikumi") VII pielikumu. Attiecībā uz ģimenes pabalstiem šajā paziņojumā bija precizēts, ka tie tiek maksāti prasītāja laulātajai, un attiecībā uz ikgadējiem ceļa izdevumiem – ka tos apstrādā EĀDD. 6. zemsvītras piezīmē tika piebilsts, ka "bērniem, kuru abi vecāki strādā iestādēs, [šiem vecākiem] ir tiesības pieprasīt ikgadējo ceļa izdevumu samaksu par [viņu] bērniem, pamatojoties uz otra vecāka izcelsmes vietu, ja tas [ir] izdevīgāk", un ka "šādā gadījumā būtu nepieciešams abu vecāku kopīgs pieteikums".

4 2020. gada 23. jūnijā prasītājs sazinājās ar EĀDD, lai lūgtu viņam un viņa apgādājamajiem bērniem samaksāt ikgadējos ceļa izdevumus. Tajā pašā dienā EĀDD viņam atbildēja, ka ikgadējie ceļa izdevumi tika iekodēti viņa 2020. gada augusta atalgojumā, un nosūtīja viņam ekrānšāviņu, kurā bija iekļauts šis maksājums. Pēc šīs atbildes prasītājs lūdza, lai tiktu pievienots maksājums par viņa apgādājamajiem bērniem, uz kuru EĀDD atbildēja arī 2020. gada 23. jūnijā, ka nav iespējams koriģēt ikgadējos ceļa izdevumus, jo prasītāja bērni *Sysper* neparādās esam viņa apgādībā. Lai varētu veikt maksājumu, EĀDD ieteica prasītājam sazināties ar *PMO* un lūgt tam pārskatīt viņa mājsaimniecības sastāvu, kā arī viņa apgādājamās personas.

5 2020. gada 26. jūnijā prasītājs lūdza *PMO* labot faktu, ka viņa bērni *Sysper* neparādās viņa apgādībā. Viņš piebilda, ka līdz šim datumam visi pabalsti, tostarp ikgadējie ceļa izdevumi ceļojumam turp un atpakaļ starp Briseli (Beļģija) un Madridi (Spānija), tika izmaksāti viņa laulātajai, bet no 2020. gada februāra tie viņam bija jāizmaksā par ceļojumu turp un atpakaļ starp Vašingtonu un Madridi (Spānija). Tajā pašā dienā *PMO* paskaidroja, ka 2020. gada 9. marta paziņojumā ir apstiprināts, ka ģimenes pabalsti tiek maksāti prasītāja laulātajai, un deva prasītājam norādījumus par to, kā viņam rīkoties, lai ikgadējie ceļa izdevumi par pāra apgādībā esošajiem bērniem tiktu maksāti viņam.

6 Tajā pašā 2020. gada 26. jūnijā prasītājs lūdza, lai ikgadējie ceļa izdevumi par bērniem, kas ir pāra apgādībā, tiktu pārskaitīti uz viņa kontu, un šo lūgumu atbilstoši *PMO* norādījumiem apstiprināja viņa laulātā 2020. gada 29. jūnijā.

7 Ar 2020. gada 29. jūnija elektroniskā pasta vēstuli *PMO* apstiprināja prasītājam, ka no 2021. gada 1. janvāra tas pāra bērnu ikgadējo ceļa izdevumu samaksu pārskaitīs uz prasītāja kontu. Tas paskaidroja, ka ikgadējo ceļa izdevumu izmaksa tiek veikta katru gadu līdz ar jūnija algas samaksu

un ka tādēļ pieteikumi šajā ziņā ir jāiesniedz pirms 2. maija un tiem nevar būt atpakaļejošs spēks. Tā kā prasītāja pieteikums tika iesniegts pēc 2020. gada 2. maija, pārskaitīšana uz citu kontu varēja stāties spēkā tikai no 2021. gada 1. janvāra. Līdz ar to *PMO* norādīja, ka ikgadējie ceļa izdevumi par pāra bērniem tika samaksāti prasītāja laulātajai par 2020. gadu.

8 Ar 2020. gada 9. jūlija elektroniskā pasta vēstuli *PMO* apstiprināja savu nostāju, norādot, ka 2020. gada 9. marta paziņojumā ir skaidri paskaidrots, ka maksājums netiek veikts automātiski tam vecākam, kuram attālums ir izdevīgāks, bet gan pēc pieprasījuma. Augstākās pakāpes dēļ prasītāja laulātā saņēma ģimenes pabalstus un līdz ar to – ikgadējo ceļa izdevumu samaksu. Līdz ar to kopīgs lūgums pārskaitīt ikgadējos ceļa izdevumus par pāra apgādībā esošajiem bērniem par labu prasītājam būtu bijis jāiesniedz līdz 2020. gada 2. maijam.

9 Gan 2020. gada 29. jūnija, gan 2020. gada 9. jūlija elektroniskā pasta vēstulē bija ietverta norāde, saskaņā ar kuru "[atbilstošais] paziņojums [tika] nosūtīts informācijai un nav uzskatāms par lēmumu, par kuru var iesniegt sūdzību saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. pantu".

10 2020. gada 27. jūlijā prasītājs apstrīdēja *PMO* nostāju, tostarp norādot, ka tā piemērotais termiņš nebija minēts ne 2020. gada 9. marta paziņojumā, ne citos norādījumos, kas sniegti, viņam stājoties amatā.

11 Ar 2020. gada jūlija algu prasītāja laulātā saņēma ikgadējo ceļa izdevumu maksājumu par pāra apgādībā esošajiem bērniem, kas tika aprēķināts, pamatojoties uz attālumu starp Briseli un Madridi.

12 2020. gada 30. jūlijā *PMO* atkārtoja savu nostāju, kas izskaidrota 2020. gada 29. jūnija un 9. jūlija elektroniskā pasta vēstulēs, un piebilda, ka Parlaments jau ir samaksājis ikgadējos ceļa izdevumus par pāra bērniem prasītāja laulātajai.

13 Ar 2020. gada 19. novembra paziņojumu *PMO* informēja prasītāju, ka pēc pāra kopīga pieteikuma ģimenes pabalsti par viņu četriem apgādājamajiem bērniem tika pārskaitīti uz prasītāja kontu no 2020. gada 1. novembra, savukārt apgādnieka pabalsts joprojām tiek izmaksāts viņa laulātajai.

14 Ar 2020. gada 7. decembra elektroniskā pasta vēstuli prasītājs norādīja EĀDD, ka viņam ir izdevies reģistrēt savus apgādājamos bērnus *Sysper*, un lūdza koriģēt ikgadējos ceļa izdevumus par 2020. gadu. Viņš atkārtoti iesniedza pieteikumu 2021. gada 14. un 18. janvārī.

15 Ar 2021. gada 18. janvāra elektroniskā pasta vēstuli EĀDD norādīja prasītājam, ka pēc *Sysper* sistēmā izdarītajiem labojumiem tiks veikts maksājums "2/12" par viņa apgādībā esošajiem bērniem kopā ar viņa februāra algu.

16 Ar 2021. gada 11. februāra elektroniskā pasta vēstuli prasītājs norādīja EĀDD, ka viņš nav saņēmis ceļa izdevumu samaksu kopā ar savu februāra algu, nosūtīja tam savu algas lapu un jautāja EĀDD, kad tiks veikta samaksa par ikgadējiem ceļa izdevumiem.

17 2021. gada 12. februārī EĀDD apstiprināja, ka maksājums ir pareizi iekodēts *Sysper*, un lūdza *PMO* pārbaudīt, kāpēc tas netika veikts. Tajā pašā dienā *PMO* norādīja, ka, pat ja tiesības bija pareizi iekodētas *Sysper*, bija par vēlu veikt maksājumu kopā ar februāra algu un ka maksājums tiks veikts kopā ar marta algu.

18 Ar 2021. gada 15. marta elektroniskā pasta vēstuli prasītājs gan EĀDD, gan *PMO* norādīja, ka maksājums kopā ar viņa marta algu nav veikts, un lūdza, lai tas tiktu veikts pēc iespējas ātrāk. Tajā pašā dienā *PMO*, norādot EĀDD sava paziņojuma kopijā, apstiprināja, ka maksājums tiks veikts aprīlī.

19 Ar 2021. gada 23. marta elektroniskā pasta vēstuli prasītājs lūdza gan EĀDD, gan *PMO* pārbaudīt, vai viss ir kārtībā, lai šis maksājums tiktu veikts pareizi līdz ar viņa algu aprīlī.

20 Ar 2021. gada 29. marta elektroniskā pasta vēstuli *PMO* informēja prasītāju, ka pēc viņa lietas materiālu detalizētas analīzes šķiet, ka viņš jau ir saņēmis ikgadējo ceļa izdevumu samaksu kopā ar viņa algu par 2020. gada augustu (9882,10 EUR), 2020. gada decembri (1273,32 EUR) un 2021. gada februāri (3506,26 EUR), un nosūtīja prasītājam tabulu ar šajā ziņā ietvertu nozīmīgu informāciju.

21 Ar 2021. gada 30. marta elektroniskā pasta vēstuli, kas nosūtīta *PMO* – un EĀDD tās kopija –, prasītājs apstrīdēja kopējo summu, ko *PMO* bija norādījis savā 2021. gada 29. marta elektroniskā pasta vēstulē. Atgādinot par viņa veiktajiem soļiem viņa bērnu iekodēšanai par apgādājamiem bērniem *Sysper*, viņš paskaidroja, ka uzskata, ka viņam ir tiesības saņemt visu viņa apgādājamo bērnu ikgadējo ceļa izdevumu samaksu par 2020. gadu. Viņš lūdza pārskatīt administrācijas nostāju un samaksāt visas attiecīgās summas. Ar 2021. gada 7. jūnija lēmumu prasītājs atkārtoja šo lūgumu.

22 EĀDD uz šīm elektroniskā pasta vēstulēm neatbildēja.

23 2021. gada 28. oktobrī prasītājs saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu iesniedza sūdzību par "2021. gada 30. jūlija netiešo lēmumu, ar kuru atteikts koriģēt ikgadējo ceļa izdevumu par 2020. gadu aprēķinu [..]", apgalvojot, ka ir pārkāpts Civildienesta noteikumu VII pielikuma 7. un 8. pants, labas pārvaldības princips un rūpības pienākums.

24 Ar 2022. gada 14. aprīļa lēmumu viņa sūdzība tika noraidīta kā nepieņemama, jo EĀDD uzskatīja, ka prasītājam nelabvēlīgais akts ir 2021. gada 18. janvāra elektroniskā pasta vēstule.

Lietas dalībnieku prasījumi

25 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt 2021. gada 30. jūlija netiešo lēmumu;

– vajadzības gadījumā – atcelt lēmumu par sūdzības noraidīšanu;

– piespriest EĀDD atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

26 EĀDD prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību kā nepieņemamu;

– katrā ziņā noraidīt prasību kā nepamatotu;

– piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par pieņemamību

27 EĀDD pret prasību izvirzīja iebildi par nepieņemamību, ar kuru tas apgalvo, ka tā esot nepieņemama, jo sūdzība neesot tikusi iesniegta par prasītājam nelabvēlīgu aktu Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta izpratnē. EĀDD apgalvo, ka nevar uzskatīt, ka 2021. gada 30. jūlijā būtu pieņemts netiešs lēmums. Proti, pirmkārt, nelabvēlīgais akts esot EĀDD 2021. gada 18. janvāra elektroniskā pasta vēstule, kas ir datums, kurā EĀDD pauda savu galīgo nostāju par ikgadējo ceļa izdevumu samaksu par bērniem, kas ir pāra apgādībā, par 2020. gadu. Otrkārt, *PMO* 2021. gada 29. marta elektroniskā pasta vēstule esot apstiprinoša un nevarot tikt uzskatīta par tādu, kurā ir ietverti jauni un būtiski fakti, kas ļautu uzskatīt, ka prasītāja 2021. gada 30. marta vēstule ir pārskatīšanas lūgums saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punktu.

28 Katrā ziņā EĀDD uzskata, ka neesot ievērots trīs mēnešu termiņš nelabvēlīgā akta apstrīdēšanai, iesniedzot sūdzību saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu. Proti, tā kā nelabvēlīgais akts ir 2021. gada 18. janvāra elektroniskā pasta vēstule, trīs mēnešu termiņš esot beidzies labu laiku pirms 2021. gada 28. oktobra, kas ir sūdzības iesniegšanas datums.

29 Saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu "ikviena persona, uz kuru attiecas šie Civildienesta noteikumi, var iesniegt iecēlējinstitūcijai sūdzību par jebkuru [tai nelabvēlīgu] aktu gadījumos, kad minētā iestāde ir pieņēmusi lēmumu vai [kad] tā nav veikusi kādu pasākumu, ko nosaka Civildienesta noteikumi", un "[s]ūdzība jāiesniedz triju mēnešu laikā".

30 Civildienesta noteikumu 91. panta 2. punktā ir paredzēts, ka prasība Vispārējā tiesā nav pieņemama, ja iepriekš trīs mēnešu laikā nav iesniegta sūdzība.

31 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru nelabvēlīgi akti ir tikai tie pasākumi, kurus pieņēmusi kompetentā iestāde, kuru tiesiskās sekas ir saistošas un kas tieši un nekavējoties var ietekmēt attiecīgās personas intereses, konkrētā veidā grozot tās tiesisko stāvokli, ar ko galīgā veidā tiek noteikts tās statuss iestādē (spriedumi, 2006. gada 10. janvāris, Komisija/*Alvarez Moreno*, C-373/04 P, EU:C:2006:11, 42. punkts; 2010. gada 20. maijs, Komisija/*Violetti* u.c., T-261/09 P, EU:T:2010:215, 46. punkts, un 2014. gada 8. oktobris, *Bermejo Garde*/EESK, T-530/12 P, EU:T:2014:860, 45. punkts).

32 Šajā lietā 2021. gada 18. janvāra elektroniskā pasta vēstuli ir sagatavojusi EĀDD nodaļa "Tiesības, pienākumi un medicīniskā vienība", kas ir kompetenta jautājumos par cilvēkresursiem. To parakstījusi šīs nodaļas asistente. Tajā prasītājam ir paskaidrots, ka atbilde viņam iepriekš netika nosūtīta, neraugoties uz viņa decembra lūgumu, jo bija jāgaida EĀDD un Parlamenta vienošanās par tiesību nodošanu. Tajā tika minēts, ka decembrī nevarēja veikt nekādu sakārtošanu, jo viņa bērni joprojām bija piesaistīti viņa laulātās profilam [*Sysper*]. Elektroniskā pasta vēstules autors tajā prasītāju informēja šādi:

"Tomēr es tagad saskatu, ka viss, šķiet, ir kārtībā *Sysper*, un tad es veikšu 2/12 maksājumu par Jūsu bērniem, ko Jūs saņemsiet līdz ar Jūsu algu februārī."

33 Ir jāanalizē, vai šajā elektroniskā pasta vēstulē ir galīgi noteikta tās izdevējas iestādes nostāja šī sprieduma 31. punktā minētās judikatūras izpratnē, ņemot vērā faktu, ka nelabvēlīga akta kvalifikācija nav atkarīga no šī akta formas vai nosaukuma, bet tiek noteikta pēc būtības (šajā ziņā skat. spriedumu, 2009. gada 15. janvāris, *Braun-Neumann*/Parlaments, T-306/08 P, EU:T:2009:6, 32. punkts).

34 Šajā ziņā ir jānorāda, pirmkārt, ka EĀDD atbilde, kas sniegta 2021. gada 18. janvāra elektroniskā pasta vēstulē, nav pietiekami precīza, kā to apgalvo prasītājs. Proti, norāde uz maksājumu "2/12" pati par sevi neļauj saprast, uz ko attiecas šī procentuālā daļa, ņemot vērā parametru skaitu (gada maksājumi par četriem bērniem). Lai gan, ņemot vērā vēlāk pieejamo informāciju, it īpaši *PMO* 2021. gada 29. marta elektroniskā pasta vēstuli, EĀDD atbilde kļuva skaidrāka un ļāva prasītājam ar 2021. gada 30. marta elektroniskā pasta vēstuli prasīt "12/12" samaksu, EĀDD 2021. gada 18. janvāra elektroniskā pasta vēstulē sniegtā informācija nebija pietiekama, lai to uzskatītu par lēmumu, ar kuru galīgi noteikta EĀDD nostāja, un lai šī iemesla dēļ sāktos sūdzības iesniegšanas termiņš.

35 Otrkārt, pat pieņemot, ka atbilde attiecībā uz "2/12" bija pietiekami precīza, lai saprastu, ka par katru no četriem prasītāja bērniem tiks apmaksāti divi no divpadsmit mēnešiem (pabalsts par ikgadējiem ceļa izdevumiem), tā joprojām bija daļēja atbilde, jo tā nesniedza nekādas norādes no administrācijas par to, kā tiks apstrādāti pārējie desmit mēneši.

36 Proti, no lietas materiāliem izriet, ka 2021. gada 18. janvāra elektroniskā pasta vēstule ir atbilde uz prasītāja 2020. gada 7. decembra elektroniskā pasta vēstuli, kurā viņš norādīja EĀDD, ka viņš ir papildinājis viņa apgādājamo bērnu reģistrāciju *Sysper*, un lūdza koriģēt ikgadējo ceļa izdevumu samaksu, un tas tika atkārtots 2021. gada 14. un 18. janvārī.

37 Tomēr, lai gan prasītāja pieteikums attiecās uz visu ikgadējo ceļa izdevumu samaksu par 2020. gadu, norāde uz maksājumu "2/12" par prasītāja bērniem neļāva saprast, ka viņam tika atteikta atlikušās summas samaksa. Aplūkojot to kopā ar prasītāja lūgumu, uz kuru viņš sniedza atbildi, 2021. gada 18. janvāra elektroniskā pasta vēstule, iespējams, varēja viņam ļaut saprast, ka atlikušās summas samaksa notiks vēlāk.

38 Treškārt, tiesību akta pieņemšanas konteksts, proti, EĀDD rīcība pēc 2021. gada 18. janvāra elektroniskā pasta vēstules, liecina, ka EĀDD pats neuzskatīja savu nostāju par galīgu.

39 Proti, 2021. gada 11. februārī prasītājs EĀDD adresētā elektroniskā pasta vēstulē norādīja, ka viņš nav saņēmis ceļa izdevumu samaksu par saviem apgādājamajiem bērniem līdz ar savu februāra algu, un nosūtīja tam attiecīgo algas lapu. Šajā algas lapā bija norādīta samaksa 3506,26 EUR apmērā par ikgadējiem ceļa izdevumiem. Prasītājs atkārtoti iesniedza pieteikumu par ikgadējo ceļa izdevumu samaksu 2021. gada 15. martā. Katru reizi *PMO* atbildēja, ka maksājums tiks veikts līdz ar nākamā mēneša algu.

40 Tikai pēc prasītāja trešā lūguma 2021. gada 25. martā *PMO* viņu 2021. gada 29. marta elektroniskā pasta vēstulē informēja, ka pēc detalizētas lietas materiālu analīzes šķiet, ka viņš jau ir saņēmis savu apgādājamo bērnu ikgadējo ceļa izdevumu atlīdzinājumu līdz ar viņa algu par 2020. gada augustu (9882,10 EUR), 2020. gada decembri (1273,32 EUR) un 2021. gada februāri (3506,26 EUR), un nosūtīja viņam tabulu ar šajā ziņā atbilstošo informāciju.

41 Līdz ar to 2021. gada 18. janvāra elektroniskā pasta vēstule nevar tikt uzskatīta par tādu, kurā ir noteikta EĀDD galīgā nostāja attiecībā uz ikgadējo ceļa izdevumu samaksu par prasītāja apgādībā esošiem bērniem iepriekš 31. punktā izklāstītās judikatūras izpratnē. Tātad tas nevar būt Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktā paredzētā trīs mēnešu termiņa sākums.

42 2021. gada 29. marta elektroniskā pasta vēstule arī nevar būt šī termiņa sākums. Proti, no vienas puses, to ir izdevis *PMO*, nevis EĀDD, kas ir kompetentā iestāde šajā jomā, kā to paskaidro EĀDD savos procesuālajos rakstos un savās atbildēs uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem un kā tas izriet no 2020. gada 9. marta paziņojuma (skat. iepriekš šā sprieduma 3. punktu). No otras puses, lai gan ar šo elektroniskā pasta vēstuli *PMO* paskaidroja prasītājam, ka viņš "jau ir saņēmis ceļa izdevumu samaksu", tas nav paudis nostāju par prasītāja pieteikumu, kas attiecās uz viņa apgādājamo bērnu ikgadējo ceļa izdevumu pilnīgu samaksu par 2020. gadu. Turklāt neviens no lietas dalībniekiem neapgalvo, ka 2021. gada 29. marta elektroniskā pasta vēstule būtu nelabvēlīgs akts.

43 No tā izriet, ka prasītājam, piemērojot Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punktu, 2021. gada 30. martā bija pamats iesniegt administrācijai lūgumu, aicinot to attiecībā uz viņu pieņemt lēmumu.

44 Atbildes nesniegšana uz šo lūgumu četru mēnešu laikā no minētā lūguma iesniegšanas dienas saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu ir uzskatāma par netiešu noraidošu lēmumu, un prasītājs 2021. gada 28. oktobrī pamatoti iesniedza sūdzību par tā atcelšanu, ievērojot Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktā paredzēto trīs mēnešu termiņu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1980. gada 16. oktobris, *Hochstrass*/Tiesa, 147/79, EU:C:1980:238, 3. punkts).

45 No tā izriet, ka prasība ir pieņemama.

Par strīda priekšmetu

46 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai gan prasītāja prasījumi ir arī par lēmuma par viņa sūdzības noraidīšanu atcelšanu, ciktāl nepieciešams šī prasība nozīmē vērsties Vispārējā tiesā pret nelabvēlīgu aktu, par kuru tika iesniegta sūdzība, proti, netiešo lēmumu par prasītāja lūguma noraidīšanu sakarā ar visu to summu izmaksu, kuras viņš ir uzskatīja par izmaksājamo ikgadējo ceļa izdevumu summu (šajā ziņā skat. spriedumus, 1989. gada 17. janvāris, *Vainker*/Parlaments, 293/87, EU:C:1989:8, 8. punkts, un 2000. gada 5. decembris, *Campogrande*/Komisija, T-136/98, EU:T:2000:281, 27. punkts), izņemot gadījumā, kad sūdzības noraidīšanai ir citādāks tvērums nekā tiesību aktam, par kuru šī sūdzība tikusi iesniegta (spriedums, 2014. gada 21. maijs, *Mocová* /Komisija, T-347/12 P, EU:T:2014:268, 34. punkts).

47 Šajā lietā lēmumam par sūdzības noraidīšanu, kurā ir konstatēta sūdzības nepieņemamība, nav autonoma satura salīdzinājumā ar 2021. gada 30. jūlija netiešo lēmumu.

48 Šādos apstākļos prasība ir jāuzskata par tādu, kurā tiek lūgts atcelt 2021. gada 30. jūlija netiešo lēmumu, ar kuru ir noraidīts prasītāja pieteikums samaksāt ikgadējos ceļa izdevumus par visu 2020. gadu attiecībā uz apgādājamajiem bērniem.

Par lietas būtību

49 Prasītājs, pamatojot savus atcelšanas prasījumus, izvirza divus pamatus par:

– pirmais – Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 1. punkta un labas pārvaldības principa pārkāpumu;

– otrais – par uzmanības un rūpības pienākumu pārkāpumu.

Par pirmo pamatu – Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 1. punkta un labas pārvaldības principa pārkāpumu

50 Prasītājs apgalvo, ka EĀDD esot norādījis, ka *Sysper* iekodētie dati par viņa bērniem ir bijuši kļūdaini, lai gan kopš 2014. gada šie dati bija pareizi jāiekodē viņa profilā *Sysper*. Prasītājs esot lūdzis labot savus datus *Sysper* divus līdz trīs mēnešus pirms datuma, kad šis labojums tika veikts 2020. gada novembrī. Tā sekas bija viņa nespēja saņemt pilnu ikgadējo ceļa izdevumu samaksu, bet tikai par diviem mēnešiem, sākot no 2020. gada novembra. Ar daļēju maksājumu tikušas pārkāptas viņa tiesības uz maksājumu par pilnu kalendāro gadu. Turklāt EĀDD cilvēkresursu dienests pilnībā apzinoties šīs kļūdas, par kurām prasītājs neesot atbildīgs un kuras viņam nedrīkstētu radīt kaitējumu. Prasītāja bērni neesot nepieciešami jānorāda kā apgādājamās personas, lai viņš saņemtu ikgadējo ceļa izdevumu samaksu par viņiem.

51 Prasītājs piebilst, ka viņš nevar zaudēt savas tiesības uz ikgadējo ceļa izdevumu samaksu par saviem apgādājamajiem bērniem tādēļ, ka līdz 2020. gada 2. maijam viņš nav iesniedzis pieteikumu. Proti, 2020. gada 9. marta paziņojuma 6. zemsvītras piezīmē esot norādīts, ka "bērniem, kuru abi vecāki strādā Eiropas iestādēs, [šiem vecākiem] ir tiesības pieprasīt ikgadējo ceļa izdevumu samaksu par [viņu] bērniem, pamatojoties uz otra vecāka izcelsmes vietu", neprecizējot termiņu. Šī paša dokumenta 9. zemsvītras piezīmē esot minēts, ka "dienesta uzsākšanas gadījumā" ir jāievēro termiņš "gadu pēc pārbaudes laika beigām" un "mobilitātes vai dienesta uzsākšanas gadījumā bez pārbaudes laika" – pēc "viena gada", kas esot maldinoša informācija. Prasītājs būtu varējis paļauties uz šo informāciju, kas viņam tika personīgi paziņota, nevis uz informāciju, kas bija pieejama viņa dienesta intranetā un kas viņam pat nebija zināma. Labas pārvaldības labad EĀDD 2020. gada 9. marta paziņojumā esot bijis jānorāda 2. maija termiņš.

52 Turklāt prasītājs uzskata, ka EĀDD nevar atsaukties uz to, ka Parlaments ir samaksājis ceļa izdevumus par 2020. gadu par labu viņa laulātajai, jo vienas iecēlējinstitūcijas rīcība nevar būt priekšnosacījums citas iecēlējinstitūcijas darbības veikšanai.

53 Prasītājs savās atbildēs uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem piebilst, ka no EĀDD iesniegtās informācijas izriet, ka EĀDD kompetencē ir noteikt nosacījumus ikgadējo ceļa izdevumu apmaksai par labu saviem darbiniekiem, kuri pilda pienākumus ārpus Savienības. Neesot bijis formāla lēmuma, ar kuru EĀDD būtu pārņēmis *PMO* noteiktos nosacījumus attiecībā uz šo maksājumu.

54 EĀDD noraida prasītāja argumentus un iebilst, ka prasītājs neesot ievērojis gala termiņu, kas noteikts ikgadējo ceļa izdevumu maksājuma saņēmēja nomaiņai tekošajam kalendārajam gadam, proti, 2. maijs, un ka ikgadējo ceļa izdevumu maksājums jau esot ticis izmaksāts viņa laulātajai.

Turklāt ceļa izdevumu samaksa par labu prasītājam par diviem mēnešiem esot administratīva kļūda par labu prasītājam. Proti, par labu darbiniekam neesot iespējams samaksāt ikgadējos ceļa izdevumus tikai par diviem mēnešiem.

55 Vispirms ir jākonstatē, ka, lai gan prasītājs sava pirmā pamata virsrakstā ir norādījis uz Civildienesta noteikumu VII pielikuma 7. panta 1. punkta pārkāpumu, viņš nav iesniedzis argumentus sakarā ar šādu pārkāpumu.

56 Jāatgādina, ka Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēts, ka "ierēdņi, kas ir tiesīgi saņemt ekspatriācijas vai ārvalstnieka pabalstu, ņemot vērā 2. punktā noteikto ierobežojumu, katru kalendāro gadu ir tiesīgi saņemt vienotas likmes maksājumu, kas atbilst ceļa izdevumiem no dienesta vietas līdz [..] izcelsmes vietai pašiem, bet gadījumos, kad viņi ir tiesīgi saņemt apgādnieka pabalstu, arī par laulāto un apgādājamiem [šī pielikuma] 2. panta nozīmē". Šī paša pielikuma 8. panta 1. punkta otrajā daļā ir noteikts, ka, "ja gan vīrs, gan sieva ir Eiropas Savienības ierēdņi, katram no viņiem ir tiesības par sevi un par apgādājamajām personām saņemt vienotas likmes maksājumu par ceļa izdevumiem saskaņā ar iepriekš minētajiem noteikumiem", ka "katrs apgādājamais ir tiesīgs saņemt tikai vienu maksājumu" un ka "maksājumu par apgādājamajiem bērniem nosaka pēc vīra vai sievas lūguma, pamatojoties uz viena laulātā izcelsmes vietu".

57 Saskaņā ar judikatūru Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 1. punkta mērķis ir ļaut ierēdnim un viņa apgādājamajām personām vismaz reizi gadā doties uz ierēdņa izcelsmes vietu, lai tur saglabātu ģimenes, sociālās un kultūras saites (pēc analoģijas skat. spriedumus, 2005. gada 16. februāris, *Reggimenti*/Parlaments, T-354/03, EU:T:2005:54, 68. punkts, un tajā minētā judikatūra, un 2019. gada 30. aprīlis, *Ardalic* u.c./Padome, T-523/16 un T-542/16, nav publicēts, EU:T:2019:272, 104. punkts). Tomēr likumdevējs, īstenojot savu rīcības brīvību, ir nolēmis, ka Savienības civildienesta locekļiem tiks atlīdzināti ikgadējie ceļa izdevumi, kas radušies saistībā ar ikgadējo atvaļinājumu, lai gan nevienā augstāka juridiska spēka Savienības tiesību vai starptautiskās kārtības tiesību normā tam nav noteikts pienākums atzīt šādas tiesības ierēdņiem un viņu ģimenes locekļiem. Līdz ar to tam vēl jo vairāk ir plaša rīcības brīvība, nosakot šādas atmaksāšanas nosacījumus un kārtību (skat. spriedumu, 2019. gada 30. aprīlis, *Ardalic* u.c./Padome, T-523/16 un T-542/16, nav publicēts, EU:T:2019:272, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

58 Saskaņā ar Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punktu ikgadējie ceļa izdevumi tiek maksāti pēc vienotas likmes, ko aprēķina, par pamatu ņemot piemaksu par ģeogrāfisko attālumu kilometros no ierēdņa dienesta vietas līdz izcelsmes vietai.

59 Pēc apspriešanās ar Civildienesta noteikumu komiteju un Personāla komiteju Komisija 2013. gada 16. decembrī pieņēma Lēmumu par Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta vispārīgiem īstenošanas noteikumiem (turpmāk tekstā – "VĪN"), kas piemērojami EĀDD saskaņā ar Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos 2014. gada 3. februāra lēmumu, ar kuru groza I pielikumu Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos 2011. gada 22. novembra Lēmumam, ar ko nosaka Civildienesta noteikumus un PDNK vispārējos īstenošanas noteikumus.

60 VĪN 1. panta pirmajā daļā ir paredzēts, ka darbinieks, kurš sāk pildīt amata pienākumus kalendārā gada laikā un šajā gadā ir nostrādājis vismaz deviņus mēnešus, saņem pilnu ikgadējo ceļa izdevumu samaksu, kā paredzēts Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. pantā, kas ir

paušālsumma. Tikai tad, ja šajā gadā viņš ir nostrādājis mazāk nekā deviņus mēnešus, ierēdnim vai darbiniekam ir tiesības tikai uz daļu no minētā maksājuma, ko aprēķina *prorata* kā divpadsmito daļu par katru nostrādāto mēnesi.

61 VĪN 7. pantā ir noteikts, ka Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. pantā paredzētos maksājumus veic katru gadu, vēlākais, jūlijā, pamatojoties uz katra darbinieka vai ierēdņa ģimenes apstākļiem.

62 Saskaņā ar pakalpojumu līmeņa vienošanos, kas noslēgta starp *PMO* un EĀDD un kas pieņemta 2011. gada 5. janvārī, EĀDD personāla algu izmaksu veic *PMO*. Turklāt EĀDD ikgadējo ceļa izdevumu maksājumu pārvaldību deleģēja *PMO* attiecībā uz EĀDD darbiniekiem, kas pilda pienākumus Savienībā. Saskaņā ar šī nolīguma 16. panta 1. punktu *PMO* noteica nosacījumus, saskaņā ar kuriem ikgadējie ceļa izdevumi tiek piešķirti jaunam saņēmējam attiecībā uz personālu, kas norīkots darbā Savienībā, tostarp 2. maija termiņu. Proti, prasītāja iesniegtajā intraneta lapā ir precizēts, ka maksājums tiek veikts tam no vecākiem, kurš saņem pabalstus, ja abi vecāki strādā Savienības iestādēs, un ka ikgadējo ceļa izdevumu apmaksa tiek veikta, pamatojoties uz viena no vecākiem izcelsmes vietu pēc abu vecāku parakstīta oficiāla pieteikuma. Šajā pašā intraneta lapā ir arī precizēts, ka šis pieteikums nevar būt ar atpakaļejošu spēku, ka maksājums tiek veikts ar jūnija algu un ka līdz ar to pieteikumi, kas iesniegti pēc 2. maija, netiks izskatīti par kārtējo gadu.

63 Atbildot uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumu, EĀDD, kas ir par ikgadējo ceļa izdevumu tam personālam, kas pilda pienākumus ārpus Savienības, pārvaldīšanu kompetentā iestāde, precizēja, ka tas ir nolēmis pieskaņoties *PMO* noteikumam, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi un nodrošinātu netraucētu un konsekventu dažādu individuālo tiesību iekodēšanu. Tādējādi intraneta lapā ietvertais noteikums par 2. maija termiņu nenošķir darbiniekus, kas norīkoti darbā Savienībā, un darbiniekus, kas norīkoti darbā ārpus Savienības.

64 Šis noteikums personālam ir pieejams ar intraneta starpniecību. Tas atspoguļo EĀDD netiešo lēmumu pieskaņoties abām darbinieku kategorijām piemērojamajam režīmam, proti, personālam, kas pilda pienākumus Savienībā, un personālam, kas pilda pienākumus ārpus Savienības. Tādējādi tā ir iekšēja pamatnostādne, kuras mērķis ir garantēt attiecīgajiem ierēdņiem vienādu attieksmi saistībā ar ikgadējo ceļa izdevumu samaksu. Proti, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru iestādes lēmums, kas paziņots visam personālam un kurā ir precizēti kritēriji un procedūra, kas piemērojama attiecībā uz līgumu pagarināšanu vai nepagarināšanu, ir uzskatāms par iekšējiem noteikumiem, un kā tādi tie ir jāuzskata par rīcības normām, kuras administrācija ir pati sev noteikusi par saistošām un no kurām tā nevar atkāpties, nepaskaidrojot cēloņus, kuri tai liek šādi rīkoties, jo pretējā gadījumā tiktu pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips (pēc analoģijas skat. spriedumus, 2003. gada 9. jūlijs, *Efthymiou*/Komisija, T-22/01, EU:T:2003:197, 54. punkts, un 2022. gada 14. decembris, *SU*/EAAPI, T-296/21, EU:T:2022:808, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).

65 No tā izriet, ka ikgadējo ceļa izdevumu samaksas par apgādājamiem bērniem VĪN 7. pantā paredzētajā termiņā apstrādei *PMO* varēja likumīgi noteikt katra gada 2. maiju kā termiņu, lai iesniegtu Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 1. punktā paredzēto pieteikumu, kurā ir noteikts, kura vecāka izcelsmes vieta tiks ņemta vērā kā samaksas pamats. Proti, šāda termiņa noteikšana ir gan saprātīga, gan nepieciešama, lai nodrošinātu, ka administrācija izskata daudzas lietas un ka ikgadējie ceļa izdevumi tiek apmaksāti VĪN paredzētajā termiņā.

66 Turklāt, ņemot vērā maksājuma vienotas likmes raksturu un VĪN noteikto termiņu tā veikšanai, *PMO* nav pārsniedzis savu rīcības brīvību, paredzot, ka Civildienesta noteikumu 8. panta 1. punktā paredzētajam pieteikumam nevar būt atpakaļejošs spēks. Proti, šī termiņa ievērošana nav nosacījums ikgadējo ceļa izdevumu samaksai, kas ir Civildienesta noteikumos paredzētas tiesības un kas tiks veikta vienam vai otram vecākam, bet tās mērķis ir vienīgi ļaut administrācijai savlaicīgi iegūt informāciju par ģeogrāfisko attālumu, pamatojoties uz kuru tiek aprēķināta maksājuma summa.

67 Šajā gadījumā no lietas materiāliem izriet, ka prasītāja laulātajai ikgadējie ceļa izdevumi tika maksāti, pamatojoties uz attālumu starp Briseli un Madridi. Prasītājam, kurš stājās dienestā EĀDD 2020. gada 16. februārī, bija pietiekami daudz laika līdz 2020. gada 2. maijam iesniegt kopā ar savu laulāto Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 1. punktā paredzēto pieteikumu.

68 Turklāt prasītājs nevar pamatoti apgalvot, ka viņš nezināja, ka, lai ikgadējie ceļa izdevumi par apgādājamiem bērniem tiktu aprēķināti, pamatojoties uz viņa dienesta vietu, viņam un viņa laulātajai bija jāiesniedz kopīgs pieteikums šajā sakarā. No vienas puses, šis pieteikums ir paredzēts Civildienesta noteikumos un no judikatūras faktiski izriet, ka ierēdņiem un darbiniekiem ir jāzina Civildienesta noteikumi (šajā ziņā skat. spriedumu, 1999. gada 19. maijs, *Connolly*/Komisija, T-34/96 un T-163/96, EU:T:1999:102, 168. punkts un tajā minētā judikatūra). No otras puses, iespēja iesniegt šādu pieteikumu, kam bija jābūt kopīgam no abiem vecākiem, tika tieši un personīgi darīta zināma prasītājam ar viņam adresēto 2020. gada 9. marta paziņojumu.

69 Attiecībā uz termiņu, kādā šis pieteikums ir jāiesniedz, prasītājs apgalvo, ka viņam bija radies priekšstats, ka termiņš minētā pieteikuma iesniegšanai ir viens gads 2020. gada 9. marta paziņojuma 9. zemsvītras piezīmes dēļ, kurā bija norādīts, ka termiņš "dienesta uzsākšanas gadījumā" būs "vienu gadu pēc pārbaudes laika beigām" un "mobilitātes vai dienesta uzsākšanas gadījumā bez pārbaudes laika" pēc "viena gada".

70 Šo argumentu nevar pieņemt. Proti, vienkārši izlasot 2020. gada 9. marta piezīmi, ir skaidrs, ka 9. zemsvītras piezīme attiecas uz tiesībām saistībā ar pārcelšanos pēc darba uzsākšanas vai mobilitātes, nevis uz ikgadējiem ceļa izdevumiem, uz kuriem attiecas 6. zemsvītras piezīme.

71 Prasītājs nevar arī pamatoti apgalvot, ka viņam nebija zināms noteiktais pieteikuma iesniegšanas termiņš, kas paredzēts Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 1. punktā, un ka viņš domāja, ka šo lūgumu ir iesniedzis savlaicīgi.

72 Pirmkārt, šis termiņš EĀDD darbiniekiem ir pieejams prasītāja norādītajā intraneta lapā, ar ko pietiek, lai pierādītu, ka ar to ir iepazinušies ar dienestā esošie ierēdņi un darbinieki, kuriem tai ir piekļuve (šajā sakarā un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2013. gada 13. marts, *Inglewood* u.c./Komisija, T-229/11 un T-276/11, EU:T:2013:127, 33. un 34. punkts). Otrkārt, ņemot vērā VĪN 7. pantu, kurā ir paredzēts, ka ikgadējie ceļa izdevumi tiek atlīdzināti ne vēlāk kā jūlijā, var secināt, ka pieteikums par šo maksājumu ir jāiesniedz savlaicīgi pirms šī termiņa, lai administrācija varētu to izskatīt. Treškārt, prasītājs apgalvo, ka viņš pirmo reizi tika reģistrēts kā Savienības dienesta darbinieks 2014. gadā, kas nozīmē, ka viņam bija iespēja iepazīties ar maksājumu procedūrām, savukārt viņa stāšanās amatā EĀDD notika 2020. gada februārī, kas viņam kā rūpīgam darbiniekam deva pietiekami daudz laika, lai kopā ar savu laulāto iepazītos un iesniegtu Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 1. punktā paredzēto pieteikumu pirms 2020. gada 2. maija.

73 No tā izriet, ka, ņemot vērā to, ka prasītāja un viņa laulātās kopīgais lūgums tika pabeigts tikai 2020. gada 29. jūnijā, EĀDD nav pārkāpis Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 1. punktu, neveicot pilnu maksājumu par ikgadējiem ceļa izdevumiem par prasītāja apgādībā esošiem bērniem, pamatojoties uz attālumu starp Madridi un Vašingtonu.

74 Šo secinājumu nevar atspēkot prasītāja argumenti saistībā ar kļūdām viņa *Sysper* kontā un apgalvoto labas pārvaldības principa pārkāpumu.

75 Proti, kā izriet no visiem lietas materiāliem, apgalvotās kļūdas *Sysper*, kā arī tas, ka EĀDD nesniedza skaidru atbildi par prasītāja tiesībām, neietekmēja atteikumu veikt pilnu ceļa izdevumu samaksu pāra bērniem, pamatojoties uz attālumu starp Vašingtonu un Madridi. Šis atteikums izriet no fakta, ka prasītājs Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 1. punktā paredzēto kopīgo pieteikumu ir iesniedzis novēloti, kā to 2020. gada 29. jūnija elektroniskā pasta vēstulē ir uzsvēris *PMO*, kas nodrošina maksājumu pārvaldību EĀDD vārdā, un kā EĀDD to ir atgādinājis 2022. gada 14. aprīļa lēmumā par sūdzības noraidīšanu. Tieši šīs kopīgā pieteikuma nokavētās iesniegšanas dēļ prasītāja laulātajai, nevis prasītājam, tika samaksāti ikgadējie ceļa izdevumi par pāra apgādībā esošajiem bērniem, pamatojoties uz attālumu starp Briseli un Madridi.

76 Tādējādi pirmais pamats ir jānoraida kopumā.

Par otro pamatu – uzmanības un rūpības pienākuma pārkāpumu

77 Prasītājs apgalvo, ka EĀDD neesot ievērojis uzmanības un rūpības pienākumu, jo tas nav ņēmis vērā ne viņa intereses, ne Covid-19 pandēmijas īpašo kontekstu, ne arī to, ka problēmas cēlonis ir administrācijas pieļautās administratīvās kļūdas.

78 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru administrācijas rūpības pienākums attiecībā pret tās darbiniekiem atspoguļo līdzsvarotību starp tiesībām un savstarpējiem pienākumiem, kurš Civildienesta noteikumos ir izveidots attiecībās starp valsts pārvaldes iestādi un civildienesta darbiniekiem. Šis pienākumus, kā arī labas pārvaldības princips nozīmē, ka tad, kad tā lemj par ierēdņa situāciju, kompetentā iestāde ņem vērā visus apstākļus, kas var ietekmēt tās lēmumu, un ka šādi tā ņem vērā ne tikai dienesta intereses, bet arī attiecīgā ierēdņa intereses (spriedums, 2003. gada 25. jūnijs, *Pyres*/Komisija, T-72/01, EU:T:2003:176, 77. punkts un tajā minētā judikatūra).

79 Taču, vispirms, prasītājs nenorāda, kādā veidā administrācija nav līdzsvarojusi viņa intereses un dienesta intereses, viņa gadījumā vienkārši piemērojot termiņu kopīgā lūguma iesniegšanai, kas paredzēts Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 1. punktā.

80 Turklāt prasītājs arī nepaskaidro, kādā veidā viņa veselība tiktu ietekmēta iepriekš 78. punktā minētās judikatūras izpratnē. Šajā ziņā nepietiek ar vispārējo atsauci uz Covid-19 pandēmiju, kuras rezultātā viņam tika piešķirts tāldarbs un viņš atgriezās Briselē.

81 Visbeidzot, kā minēts iepriekš 75. punktā, apgalvotās administrācijas pieļautās kļūdas saistībā ar viņa lietas izskatīšanu neietekmē to, ka ikgadējie ceļa izdevumi par pāra bērniem tika samaksāti prasītāja laulātajai, nevis prasītājam, kas ir saistīts ar Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 1. punktā paredzētā kopīgā pieteikuma nokavētu iesniegšanu. Līdz ar to šī situācija nav uzskatāma arī par uzmanības un rūpības pienākuma pārkāpumu.

82 No tā izriet, ka prasītāja argumentiem nevar piekrist un ka tā otrais pamats ir jānoraida.

83 Tātad prasība ir jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

84 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 135. panta 2. punktam tā var piespriest lietas dalībniekam, pat ja nolēmums ir tam labvēlīgs, pilnībā vai daļēji atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to pamato tā rīcība, tostarp pirms tiesvedības ierosināšanas.

85 Šajā lietā no lietas materiāliem izriet, ka prasītājs, neraugoties uz viņa vairākkārtējiem pieteikumiem, nevarēja saņemt skaidru un pilnīgu atbildi no kompetentās iestādes, proti, EĀDD, par viņa pieteikumu atlīdzināt ikgadējos ceļa izdevumus par visu 2020. gadu attiecībā uz bērniem. Proti, pat savā lēmumā par sūdzības noraidīšanu EĀDD ir vienīgi noraidījis sūdzību kā nepieņemamu. Tas, ka EĀDD kļūdaini uzskatīja, ka prasītāja sūdzība ir novēlota, vismaz daļēji veicināja strīda rašanos (šajā ziņā skat. spriedumu, 2018. gada 23. aprīlis, *CRM*/Komisija, T-43/15, nav publicēts, EU:T:2018:208, 105.–108. punkts).

86 Līdz ar to Vispārējā tiesa uzskata, ka šīs lietas apstākļi attaisno to, ka EĀDD tiek piespriests segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt pusi no prasītāja tiesāšanās izdevumiem. Prasītājs pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem sedz pats.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) **Prasību noraidīt.**

2) **Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina pusi no PW tiesāšanās izdevumiem.**

3) **PW sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem.**

da Silva Passos Gervasoni Pynnä

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2024. gada 2. oktobrī.

[Paraksti]